

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Martinem Láníčkem ve věci

žalobce: R. H.

proti
žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí
sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 5. 2020, č. j. MPSV-2019/245886-421/1, ve
vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce byl od prosince 2018 veden v evidenci uchazečů o zaměstnání. Příslušná ostravská krajská pobočka úřadu práce (dále též „správní orgán prvního stupně“) rozhodla dne 8. 10. 2019 o jeho vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání podle § 30 odst. 2 písm. f) a odst. 3 a § 31 písm. e) zákona číslo 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o zaměstnanosti“), a to ode dne 17. 1. 2019, z důvodu maření součinnosti s úřadem práce. Maření součinnosti se měl žalobce dopustit tím, že se dne 17. 1. 2019 v 11:00 hodin nezúčastnil výběrového řízení u zaměstnavatele BATZ CZECH, s. r. o.
2. Proti rozhodnutí o vyřazení z evidence podal žalobce odvolání. V odvolání namítal, že již dne 28. 1. 2019 správnímu orgánu osobně předložil pracovní smlouvu se společností HM Czech s. r. o., což správní orgán zcela ignoroval a do spisu založil pouze záznam o poznámkách paní M. K. V době, kdy správní orgán zahájil řízení o jeho vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání, tak již v této evidenci vedený nebyl. Dále žalobce v odvolání namítal, že před vydáním rozhodnutí nebyl vyzván k tomu, aby se vyjádřil ke všem podkladům pro rozhodnutí, resp. k postupu správního orgánu ve věci zahájení předmětného řízení a vyjádřil přesvědčení, že tento nesprávný úřední postup má za následek nezákonnost rozhodnutí.
3. O odvolání rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím tak, že odvolání zamítl a napadené prvostupňové rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný konstatoval, že úřad práce zprostředkoval žalobci zaměstnání na pozici manipulačního dělníka ve výrobě u zaměstnavatele BATZ CZECH s. r. o. a žalobce se měl dne 17. 1. 2019 v 11 hodin dostavit na výběrové řízení, na které se nedostavil. Protože nebylo prokázáno, že by mu v tom bránil vážný důvod ve smyslu § 5 písm. c) zákona o zaměstnanosti, bylo jeho jednání posouzeno jako zmaření nástupu do vhodného zaměstnání. Podle žalovaného nebylo možné zohlednit skutečnost, že žalobce byl v rozhodnou dobu na pohovoru u zaměstnavatele ALTIN JM GROUP s. r. o. Jednalo se o vlastní iniciativu žalobce, byť za účelem nalezení zaměstnání, kterou si měl vzhledem ke stanovenému termínu výběrového řízení u zaměstnavatele BATZ CZECH s. r. o. naplánovat tak, aby dostál své povinnosti a výběrového řízení se zúčastnil. K pracovnímu poměru žalobce u zaměstnavatele HM Czech s. r. o. žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že žalobce tuto námitku uplatnil poprvé až v odvolání a podle § 82 odst. 4 správního řádu (zákon číslo 500/2004 Sb., správní řád) k ní nelze přihlížet. Podle žalovaného není rozhodné, zdali byl žalobce uchazečem v době zahájení správního řízení, ale zda jím byl ke dni 17. 1. 2019. Nadto spisová dokumentace ani neprokazuje žalobcovo tvrzení, že uzavřel dne 28. 1. 2019 pracovní smlouvu. V době zahájení správního řízení (11. 2. 2019) tak žalobce byl podle žalovaného stále uchazečem o zaměstnání. Jako nedůvodnou posoudil žalovaný také námitku žalobce, že před vydáním napadeného rozhodnutí nebyl vyzván k tomu, aby se vyjádřil ke všem podkladům pro rozhodnutí, resp. k postupu úřadu práce ve věci zahájení předmětného řízení. Žalovaný poukázal na to, že poučení o tomto právu obsahovalo již oznámení o zahájení řízení, které žalobce převzal dne 11. 2. 2019 a ve kterém byl poučen o právech a povinnostech účastníka správního řízení a byla mu dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí do 8 dnů ode dne doručení tohoto oznámení. Žalobce byl dále seznámen s písemným podkladem od zaměstnavatele ALTIN JM GROUP s. r. o.
4. Proti napadenému rozhodnutí podal žalobce ke Krajskému soudu v Ostravě (dále též „krajský soud“) včasnou žalobu, ve které tvrdil, že napadené rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení, je nezákonné, neurčité, nepřezkoumatelné a navrhoval

jeho zrušení. Konkrétně namítal, že účastníkem řízení ve věci vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání může být pouze ta fyzická osoba, která je v této evidenci vedena. Žalobce přitom již dne 28. 1. 2019 správnímu orgánu předložil pracovní smlouvu, kterou uzavřel téhož dne se společností HM Czech s. r. o., ale správní orgán jeho oznámení zcela ignoroval a dne 28. 1. 2019 založil do spisu jen záznam o poznámkách paní M. K. Podle žalobce s ním bylo správní řízení zahájeno v rozporu s právní úpravou, protože v době zahájení řízení již nebyl v evidenci uchazečů o zaměstnání. Žalobce dále namítl, že nebyl vyzván k vyjádření k podkladům pro rozhodnutí, přičemž vyjádřil přesvědčení, že poté, kdy bylo první prvostupňové rozhodnutí zrušeno, mu měla být poskytnuta nová lhůta, aby se před vydáním rozhodnutí vyjádřil ke všem podkladům. Správní orgán mu však pouze doručil vyjádření společnosti ALTIN JM GROUP s. r. o. ze dne 3. 9. 2019 a nikoliv již dopis ze dne 28. 8. 2019, který rovněž mezi podklady pro rozhodnutí patří.

5. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. V písemném vyjádření k žalobě popsal některé skutečnosti, které nastaly během vedení žalobce v evidenci uchazečů o zaměstnání a průběh správního řízení, přičemž setrval na důvodech napadeného rozhodnutí, jehož podstatné části rekapituloval.
6. Žalobce podal dne 3. 11. 2020 k vyjádření žalovaného repliku, ve které namítal, že pracovní smlouva ze dne 28. 1. 2019 byla v době rozhodování žalovaného jako listinný důkaz součástí spisové dokumentace, což podle něj prokazuje e-mailová komunikace ze dne 6. 11. 2019 a 8. 4. 2020 a protokol o nahlédnutí do spisové dokumentace ze dne 17. 6. 2020, ve kterém je zmíněná smlouva označena jako doklad spisové dokumentace. Tvzení žalovaného o tom, že neměl povinnost znovu poučovat žalobce o právech a povinnostech účastníka řízení, považuje za zmatečné, neboť v žalobním návrhu uvedl, že prvostupňový správní orgán měl zákonnou povinnost vyzvat jej, aby se před vydáním rozhodnutí vyjádřil ke všem podkladům rozhodnutí.
7. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů podle § 75 odst. 2 zákona číslo 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). O žalobě rozhodl krajský soud bez nařízení jednání v souladu s § 51 s. ř. s.; oba účastníci byli vyzváni, aby sdělili, zda souhlasí s rozhodnutím bez jednání, ale v poskytnuté dvoutýdenní lhůtě se k tomuto dotazu soudu nevyjádřili (tj. neuvedli, zda souhlasí či nesouhlasí s rozhodnutím bez nařízení jednání), proto se má podle § 51 odst. 1 (druhé věty) s. ř. s. za to, že je jejich souhlas s tímto postupem udělen (oba účastníci přitom byli o takovém procesním následku poučeni). Pro úplnost krajský soud dodává, že za nesouhlas s rozhodnutím věci bez jednání se nepovažuje pouhý návrh na provedení důkazů, ze kterého nelze bez dalšího dovozovat vůli účastníka řízení ke konání ústního jednání (srov. rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 2. 2016, č. j. 7 As 93/2014 – 48, které je, stejně jako ostatní rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, na něž se v tomto rozsudku odkazuje, dostupné na webových stránkách www.nssoud.cz.) V nyní posuzovaném případě žalobce navrhl provedení důkazů listinami tvořícími obsah správního spisu, jímž se neprovádí dokazování, které by bylo třeba konat podle § 77 odst. 1 s. ř. s. u jednání. Nad rámec těchto listin pak ještě žalobce navrhl k důkazu výslechy svědkyň K. a N. a záznam z kamerového systému Úřadu práce ve Frýdku – Místku ze dne 28. 1. 2019 v čase od 14:40 do 15:04, jejichž provedení však nepovažoval krajský soud pro rozhodnutí ve věci za potřebné, jak bude uvedeno níže.

8. Ze správního spisu se podává, že žalobce podal dne 18. 12. 2018 žádost o zprostředkování zaměstnání a podle záznamů o jednání s uchazečem byl téhož dne zařazen do evidence uchazečů o zaměstnání. Ze záznamu z jednání ze dne 21. 1. 2019 krajský soud zjistil, že žalobce vysvětloval úřední osobě neúčast na výběrovém řízení u společnosti BATZ CZECH s. r. o. dne 17. 1. 2019, ke kterému mu byla vydána tzv. „doporučenka“ a uvedl, že měl domluven pohovor v „Altinu“ na volné pracovní místo vedené na úřadu práce, což sdělil firmě „Batz“ na osobním pohovoru dne 16. 1. 2019. Přípisem ze dne 29. 1. 2019 oznámil správní orgán prvního stupně žalobci, že s ním zahajuje řízení z moci úřední o vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání pro maření součinnosti s úřadem práce bez vážného důvodu. V oznámení o zahájení řízení byl žalobce poučen, že se může vyjádřit k podkladům rozhodnutí do 8 dnů ode dne doručení oznámení. Oznámení o zahájení řízení bylo doručeno žalobci dne 11. 2. 2019. Rozhodnutím ze dne 27. 2. 2019 správní orgán prvního stupně rozhodl o vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání od 17. 1. 2019 z důvodu maření součinnosti s úřadem práce shora uvedeným způsobem. K odvolání žalobce žalovaný rozhodnutí ze dne 27. 2. 2019 zrušil a vrátil věc správnímu orgánu prvního stupně k novému projednání. V kasačním rozhodnutí žalovaný vytkl správnímu orgánu prvního stupně, že nepřihlédl k pohovoru žalobce u zaměstnavatele ALTIN JM GROUP s. r. o., zejména zda měl žalobce možnost stanovený termín ovlivnit. Po vrácení věci vyzval správní orgán prvního stupně přípisem ze dne 28. 8. 2019 společnost ALTIN JM GROUP s. r. o. ke sdělení údajů ohledně pracovního pohovoru žalobce u této společnosti dne 17. 1. 2019 v 11 hodin, zejména zda se mohl daný pohovor uskutečnit v kterýkoliv jiný den, nebo zda byl žalobce pozván konkrétně na daný termín. Z odpovědi společnosti ALTIN JM GROUP s. r. o. datované 3. 9. 2019 se podává, že se nejednalo o předem vyhlášené výběrové řízení ani o domluvený pracovní pohovor a termín 17. 1. 2019 v 11. hodin byl domluven na základě telefonického hovoru. Kdyby výše jmenovaný (tj. žalobce – *poznámka krajského soudu*) uvedl, že se má v tento termín dostavit na výběrové řízení do jiné firmy, určitě by se dohodli na jiném termínu. Přípisem ze dne 6. 9. 2019 správní orgán prvního stupně oznámil žalobci doplnění podkladů o vyjádření zaměstnavatele ALTIN JM GROUP s. r. o., které mu zaslal společně s tímto přípisem ze dne 6. 9. 2019 a poskytl mu lhůtu k vyjádření v délce 5 pracovních dnů ode dne převzetí písemnosti. Podle doručky byl přípis doručen žalobci dne 20. 9. 2019. Ve správním spise se žádné vyjádření žalobce v reakci na přípis ze dne 6. 9. 2019 nenachází. Dne 8. 10. 2019 vydal správní orgán prvního stupně opětovné rozhodnutí o vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání od 17. 1. 2019, které bylo následně potvrzeno napadeným rozhodnutím (za současného zamítnutí odvolání žalobce) s výše uvedeným odůvodněním. K obsahu správního spisu krajský soud dodává, že z něj nevyplývá, že by dne 28. 1. 2019 proběhlo jakékoliv jednání s žalobcem, resp. že by se žalobce dostavil toho dne na úřad práce. Z uvedeného dne je ve spise toliko záznam úřednice o tom, že na konci blíže nespecifikovaného jednání omylem zanechala poznámky, které si sepisovala, když jí uchazeč (*zřejmě žalobce – poznámka krajského soudu*) přeríkával, jakým způsobem probíhalo jednání se zaměstnavatelem, měl neustále připomínky k sepsanému záznamu z jednání, který musela asi 6x přepisovat, do poznámek si psala slovo od slova, co řekl uchazeč a tyto poznámky zapomněla umazat před tiskem samotného záznamu. Součástí správního spisu je také scan pracovní smlouvy podepsané žalobcem jako zaměstnancem a společností HM Czech s. r. o. jako zaměstnavatelem, datované dnem 28. 1. 2019. Z e-mailu ze dne 6. 11. 2019 vyplývá, že pracovní smlouva byla zaslána úřední osobě zaměstnavatelem toho dne

elektronicky. Jiný způsob doplnění spisu o předmětnou pracovní smlouvu se ze správního spisu nepodává. V protokole o nahlédnutí žalobce do spisové dokumentace ze dne 17. 6. 2020 je tato pracovní smlouva uvedena mezi podklady rozhodnutí.

9. Předmětem posuzovaného správního řízení bylo rozhodování o vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání pro maření součinnosti s úřadem práce, které mělo spočívat v tom, že se žalobce bez vážného důvodu nedostavil na výběrové řízení na práci u potencionálního zaměstnavatele, kterou mu úřad práce zprostředkoval.
10. K soudnímu přezkumu napadeného rozhodnutí považuje krajský soud za potřebné opakovaně zdůraznit, že v řízení o žalobě proti správnímu rozhodnutí (§ 65 a násl. s. ř. s.) se správní soud může zabývat pouze těmi námitkami, které žalobce v žalobě uplatnil (§ 75 odst. 2 s. ř. s.). Z tohoto pravidla existuje pouze několik málo výjimek, kdy byla soudní judikaturou dovozena povinnost správních soudů zabývat se některými významnými skutečnostmi z moci úřední (např. vadami způsobujícími nicotnost správních rozhodnutí, otázkou absolutní neplatnosti právního jednání, prekluzí práva státu vybrat daň nebo postihovat fyzické či právnické osoby za přestupky – v podrobnostech viz např. výklad k § 75 odst. 2 s. ř. s. v „Blažek, T., Jirásek, J., Molek, P., Pospíšil, P., Sochorová, V., Šebek, Soudní řád správní - online komentář. 3. aktualizace. Praha: C. H. Beck, 2016“), o které se však v projednávané věci nejedná. Jinak správním soudům zásadně nepřísluší přezkoumávat skutkové a právní závěry uvedené v napadeném správním rozhodnutí, proti kterým žalobce v žalobě nebrojil. Uvedené pravidlo zdůrazňuje krajský soud především z toho důvodu, že žalobce v žalobě nenapadal věcný důvod svého sankčního vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání (neúčast na výběrovém řízení dne 17. 1. 2019), který tak s ohledem na uvedenou dispoziční zásadu nebyl otevřen soudnímu přezkumu. Žalobce namítal pouze to, že v době zahájení správního řízení (11. 2. 2019) již nebyl uchazečem o zaměstnání, nemohl tak být účastníkem řízení o vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání s tím, že se již dne 28. 1. 2019 dostavil do budovy úřadu práce a předložil tam pracovní smlouvu z téhož dne. Ve druhém žalobním bodě namítl, že po zrušení původního prvostupňového rozhodnutí nebyl vyzván, aby se vyjádřil k podkladům pro rozhodnutí.
11. K prvnímu žalobnímu bodu krajský soud uvádí, že se ztotožňuje s odůvodněním napadeného rozhodnutí v té jeho části, podle které nebylo podstatné, zda žalobce byl uchazečem o zaměstnání ještě v době zahájení správního řízení, ale zda jím byl v den, ke kterému má být vyřazen. Ze zákona rozhodně nevyplývá, že by účastníkem řízení o vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání mohla být pouze osoba, která je v době zahájení příslušného správního řízení v této evidenci stále ještě vedena. Zákon o zaměstnanosti neobsahuje speciální definici účastníků takového správního řízení, proto je třeba vyjít z obecné definice účastníků řízení uvedené v § 27 odst. 1 písm. b) správního řádu, podle které je účastníkem řízení z moci úřední mimo jiné osoba, které má rozhodnutí založit, změnit nebo zrušit právo anebo povinnost, a tou žalobce v přezkoumávaném správním řízení nepochybně byl.
12. Rozhodnutí o vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání nebránila ani hmotněprávní ustanovení zákona o zaměstnanosti. K sankčnímu vyřazení uchazeče o zaměstnání z této evidence totiž dochází podle § 30 odst. 3 tohoto zákona zpětně ke dni, kdy nastala skutečnost, jež má být důvodem pro toto vyřazení, a tím byl v posuzované věci

den 17. 1. 2019 (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Ads 13/2006 – 51, ze dne 31. 5. 2007). Pokud byl žalobce k uvedenému datu veden v evidenci uchazečů o zaměstnání, což žalobce nezpochybnil, bylo možno zahájit řízení a vydat rozhodnutí o jeho vyřazení z této evidence, a to i kdyby v mezidobí nastaly jiné skutečnosti, které by jinak mohly mít taky za následek ukončení vedení v této evidenci. Jinak řečeno, ani skutečnost, že dne 28. 1. 2019 (tj. po rozhodném dni 17. 1. 2019) žalobce v pozici zaměstnance uzavřel pracovní smlouvu, čímž přestal splňovat zákonnou podmínku stanovenou v § 25 odst. 1 písm. a) zákona o zaměstnanosti pro uchazeče o zaměstnání, nemá vliv na to, aby při splnění zákonných předpokladů bylo rozhodnuto o jeho sankčním vyřazení zpětně od 17. 1. 2019. Je logické, že přichází-li v úvahu více skutečností, které by mohly být samy o sobě důvodem pro ukončení vedení žalobce v evidenci uchazečů o zaměstnání, resp. pro jeho vyřazení (např. právě maření součinnosti a uzavření pracovní smlouvy), je třeba postavit najisto, která skutečnost nastala dříve a ta je pak tím pravým důvodem ukončení vedení v předmětné evidenci. Zjištění faktického důvodu ukončení vedení žalobce v evidenci uchazečů o zaměstnání je podstatné mimo jiné z toho důvodu, že tento pravý důvod může mít vliv např. na případnou další evidenci tohoto uchazeče (viz § 30 odst. 4 zákona o zaměstnanosti). Protože k uzavření pracovní smlouvy žalobce mělo dojít později (28. 1. 2019), než ke skutečnosti zakládající jeho sankční vyřazení (17. 1. 2019), zabýval se správní orgán prvního stupně správně přednostně tím, zda je dán důvod pro jeho vyřazení z evidence již od 17. 1. 2019.

13. Skutečnost, zda žalobce uzavřel dne 28. 1. 2019 pracovní smlouvu, by tak byla významná až tehdy, pokud by k vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání od 17. 1. 2019 z jakýchkoliv důvodů nedošlo a žalobce by byl nadále v předmětné evidenci veden. Pak by nejspíš vskutku došlo k ukončení jeho vedení v předmětné evidenci podle § 29 písm. a) popř. § 30 odst. 1 písm. a) (pokud by žalobce nesplnil oznamovací povinnost) zákona o zaměstnanosti, což však již není předmětem tohoto soudního přezkumu. Naopak, pokud byl žalobce důvodně vyřazen z evidence uchazečů o zaměstnání již od 17. 1. 2019, tak od toho data v této evidenci vedený nebyl a pro účely jeho dosavadního vedení v této evidenci již nemá žádný význam, že dne 28. 1. 2019 uzavřel pracovní smlouvu. Proto se ani krajský soud pro účely přezkum rozhodnutí o vyřazení žalobce z evidence ke dni 17. 1. 2019 nezabýval okolnostmi uzavření pracovní smlouvy žalobce, natož zda, kdy a jakým způsobem žalobce tuto skutečnost oznámil úřadu práce. Nebyl tak ani důvod doplnit dokazování o kamerový záznam, který měl prokázat přítomnost žalobce v budově úřadu práce dne 28. 1. 2019, ani se vyjadřovat k závěru žalovaného o opožděnosti tvrzení spočívajícího v uzavření předmětné pracovní smlouvy s odkazem na § 82 odst. 4 správního řádu. I kdyby byly námitky žalobce v tomto směru důvodné a bylo by prokázáno, že žalobce vskutku již 28. 1. 2019 odevzdal správnímu orgánu prvního stupně svou pracovní smlouvu z téhož dne, nemělo by to na výsledek sporu žádný vliv.

14. Důvodný není ani druhý žalobní bod, v němž žalobce namítal porušení § 36 odst. 3 správního řádu, podle kterého musí být až na stanovené výjimky účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Jak se podává z obsahu spisu, žalobce byl o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí poučen již v oznámení o zahájení řízení ze dne 29. 1. 2019, které mu bylo doručeno dne 11. 2. 2019. V tomto oznámení taky byla žalobci poskytnuta k tomuto vyjádření lhůta v délce 8 dnů od jeho doručení. Je pravdou, že správní řízení pokračovalo a správní orgán prvního stupně doplňoval podklady pro rozhodnutí, proto měl správně po dokončení jejich

shromáždění v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu před vydáním nového rozhodnutí ze dne 8. 10. 2019 žalobce opětovně vyrozumět o možnosti vyjádřit se k nim. Smyslem § 36 odst. 3 správního řádu je umožnit účastníkům řízení vyjádřit se (tj. učinit výhrady či procesní návrhy) ke shromážděným podkladům před vydáním rozhodnutí. Z tohoto důvodu nepovažuje krajský soud postup správního orgánu prvního stupně, který toliko zaslal žalobci na vědomí jeden z doplněných podkladů (sdělení společnosti ALTIN JM GROUP s. r. o. ze dne 3. 9. 2019) za vhodnou alternativu. Procesní vady však mohou být důvodem pro zrušení správního rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. pouze tehdy, pokud mohly mít vliv na správnost napadeného rozhodnutí. Krajský soud přitom neshledal, že by nevyrozumění žalobce o možnosti vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí po jejich doplnění mělo jakýkoliv negativní vliv na správnost napadeného rozhodnutí. Žalobce v této souvislosti pouze namítal, že nebyl seznámen s dotazem správního orgánu prvního stupně adresovaným společnosti ALTIN JM GROUP s.r.o., ale jakkoliv tento dotaz úřadu práce je rovněž součástí spisové dokumentace, tak napadené ani prvostupňové rozhodnutí se o něj neopírá, na rozdíl od odpovědi společnosti ALTIN JM GROUP s. r. o., se kterou již žalobce seznámen byl, což ani nepopírá. Krajský soud tak neshledal, že by neseznámení žalobce s dotazem úřadu práce ze dne 28. 8. 2019 před vydáním prvostupňového rozhodnutí jakkoliv negativně ovlivnilo výkon jeho procesních práv v řízení a podle přesvědčení krajského soudu tak nemohlo mít v konečném důsledku vliv na správnost napadeného rozhodnutí.

15. Krajský soud uzavírá, že napadené rozhodnutí v konfrontaci se žalobními body ob stojí, a protože krajský soud neshledal v napadeném rozhodnutí ani v postupu správních orgánů předcházejícím jeho vydání žádnou vadu s negativním vlivem na jeho správnost, ke které by byl povinen přihlížet z moci úřední, žalobu pro její nedůvodnost podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
16. Právo na náhradu nákladů řízení krajský soud žádnému z účastníků řízení v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. nepřiznal, protože žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému podle obsahu sporu v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 1. dubna 2021

JUDr. Martin Láníček

samosoudce